

[Korsgaard.]

at den, der driver Erhverv, gennem sin Skat skal betale de Fordele, om man vil, som han nu engang opnaar ved at drive Virksomhed i den paagældende By, og tilsigter man ikke andet? Disse Fordele er jo af forskellig Art, og man kan naturligvis sige, at dette, at han driver Erhvervsvirksomhed, til en vis Grad paafører Erhvervs-kommunen Udgifter. Jeg maa mene, at Hensigten med Erhvervsbeskatningen først og fremmest maa være, at disse Udgifter efter en rimelig Beregning, saa vidt denne lader sig foretage, maa betaales gennem Erhvervsbeskatningen. Hvis dette var Grundlaget, saa vilde der i og for sig ingen Mening være i, at den Erhvervs-skat, som en Kommune maa faa, er afhængig af, hvilken Procent man har i den Kommune, den paagældende Skatteyder har som Opholdskommune. Derfor synes jeg, man maa have Lov til at rejse Indvendinger mod denne Sammenblanding.

Det er blevet sagt, at den Erhvervsbeskatning, man har, er ikke tilfredsstillende, og det er muligt, enhver Ting har jo sine Brist, og det har den nugældende Erhvervsbeskatning maaske ogsaa. Men jeg synes, man har Lov til at sige, at da den nuværende Erhvervsbeskatning dog i mangfoldige Tilfælde virker saaledes, at den Skat, som den paagældende Skatteyder skal betale af det, han tjener i Erhvervs-kommunen, nogenlunde eller praktisk talt nøjagtigt kommer til at svare til den paagældende Erhvervs-kommunes Ligningsprocent plus det han betaler i Opholdskommunen, saa kan man ikke med Rimelighed forlange mere, idet man ikke maa overse, at den paagældende Skatteyder ingen Stemmeret har og altsaa ingen Indflydelse har paa Kommunens Styre.

Og her kommer et Punkt ogsaa af fundamental Betydning, nemlig hvilket Ansvar den paagældende Kommuneledelse rettelig bør have for, at Skatterne ikke naar ud over en vis Højde. Deroverfor vil man maaske gøre gældende, at ikke helt faa Udgifter, som Kommunerne har, er næsten lovbundne — man maa da i hvert Fald sige næsten —, og man maa heller ikke overse, at det nok efterhaanden bliver en Nødvendighed — man er jo ogsaa godt inde paa det —, at Staten i meget høj Grad paatager sig disse lovbundne Udgifter. Den Dag det sker helt ud, saa gælder dette Argument i hvert Fald ikke, og det er allerede sket i en saadan Udstrækning, at jeg tror, man har Lov til at sige, at Argumentet i hvert Fald lider af store Svagheder, saaledes at man

kan sige, at hvad der bliver tilbage, derfor maa den paagældende kommunale Ledelse være ansvarlig, og at naar da den paagældende erhvervsdrivende efter rimelige Beregninger betaler, hvad der kan tilkomme ham at betale, saa har han ingen som helst Pligt til at betale mer.

Jeg vil mene, at det ligefrem kan være en Dæksmand f. Eks. for Skatteyderne i København, at de har Frederiksberg liggende lige udenfor, idet jeg ikke er i Tvivl om, at den lave Skatteprocent, som Frederiksberg har, i høj Grad maa opfordre Københavns socialdemokratiske Flertal til ikke at gøre Spændvidden alt for stor. Jeg tror, at hvis ikke dette Sammenligningsgrundlag fandtes, saa vilde københavnske Skatteydere i Virkeligheden miste et Værn, et Værn ad indirekte Vej, som ingenlunde er værdiløst.

I det hele taget, med den Moral, som findes skattemæssigt inden for en meget stor Del af Landets Vælgerbefolkning, og med de Skatteregler, vi har, der i saa høj Grad lægger over til den ene Side og i ret ubetydelig Grad føles af den anden, tror jeg, at det simpelt hen er en Nødvendighed, for at det ikke skal gaa op over alle Bredder med Skat og Skat og Skat, at der er disse saakaldte Skattely. Hvis Grundbetragtningen, som sagt, maa være den, at den paagældende Skatteyder kun skal betale, hvad han efter Omstændighederne med Rimelighed skal betale for de Goder, han nyder gennem Opholdskommunen, saa, det maa jeg gentage, bliver det en Urimelighed heri at blande, hvad Opholdskommunen tilfældigvis har i Skatteprocent.

At en saadan Forandring vil medføre, at det talmæssigt set i og for sig saa fikse System, som er opstillet af Kommissionen, ødelægges, det maa indrømmes; men i sidste Instans er det dog ikke den rent tekniske Udregning, det saa meget kommer an paa. Den tekniske Udregning forekommer mig i øvrigt efter Omstændighederne at være let nok; der bliver nogle Brøker, som er ubekvemme, men det lader man sit Personale besørge. Selve Systemet synes jeg er godt. At det vil tage Skade ved, at man tager et Hensyn som det, her er nævnt, det er som angivet sandsynligt, men jeg kan altsaa indtil videre ikke se, at man i Erhvervs-kommunen med Rimelighed kan tage Hensyn til, om der i Opholdskommunen er en lavere eller en højere Skatteprocent.

I Fradragsreglerne synes jeg, der er en stor Urimelighed, og det forekommer mig, saa vidt jeg forstaar de Skemaer, der findes som Bilag, at disse er meget lidt vejledende for,